

- τοῖς ἐν λόγοις φιλοτιμίας ἐπαγγελίαν ἔχον
ὅτι μὴ οὕτως ἡμῖν ὁ σκοπὸς, ἀλλ' ὄνησιν
ἀναγκαίαν τοῖς ἀκρωμένοις εἰσφέρειν, ὥς
δὲ οἶμαι, δυνάμενον, καὶ εἰς τοὺς τῆς εὐ-
ζωίας ἀπευθύνον τρόπους. Συντέθειται γάρ,
οὐχ' ἑτέρου του χάριν, πλὴν ὅτι τούτου καὶ
μόνου. Οὐκοῦν μὴ πάντως βασιανίζεσθαι τῆς
λέξεως, ἣ τῆς συνθήκης τὸ ἀκριβές, ἀλλ' ὁ
τοῦ γράψαντος ἐπαινέσθαι σκοπός. 873.
- ΚΑΔ'. Ὁμοίως προτρεπτική. 885.
- ΚΕ'. Ὁμοίως. 901.
- ΚΖ'. Ὁμοίως. 913.
- ΚΖ'. Ὁμοίως. 928.
- ΚΗ'. Προθεωρία. Ἡθικὴν ὑφήγησιν ὁ λόγος ἡμῖν
εἰσφέρει, καὶ πολιτείας ποιεῖται μνήμην, ἣ
περ' ἂν πρέποι τῆς εὐκοσμίας ἐρασταῖς, καὶ
εἰς ἂν ἐν λόγῳ κέοιτο τὸ διαβιδῶναι λαμ-
πρῶς. Ὁ δὲ τοῦ συγγεγραφότος σκοπός
οὐκ εἰς τὸ ἐπαινέσθαι βλέπει, ἀλλ' εἰς ὁ-
νησιν ὁρᾷ τῶν συνευγεγμένων. 941.
- ΚΘ'. Προθεωρία. Συντέθειται καὶ νῦν ἡμῖν ὁ λό-
γος, οὐκ εἰς θήραν ὁρῶσιν ἐπαίνου καὶ κρό-
των, ἀλλ' εἰς γε τὸ δεῖν ἐνεργάσασθαι τι
τῶν ὀνησιφόρων ταῖς τῶν ἀκρωμένων ψυ-
χαῖς. Ἀμαρτάνονται δὲ καὶ καλλιπερίας τῆς
ἄγαν, μὴ ἀκριβεῖς ἐξετασθαι γενήσεσθε
μᾶλλον, ἀλλὰ συγγνώμονες. Οὐ γὰρ ταῖς
τῶν ῥητόρων εὐκομπίαις, ἀλλ' οἷς ἐκκλη-
σιαστικοῖς ὑμᾶς λαχάνοις ἐστιᾶται. 957.
- Α'. Ὁμοίως. 969.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

- Α'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ, ὡραία πάνυ. 981.
- Β'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. 985.
- Γ'. Εἰς τὸν προεξηγησάμενον, καὶ εἰς τὴν ἐναν-
θρώπησιν τοῦ Κυρίου. 989.
- Δ'. Ἐν Ἐφέσῳ λεχθεῖσα πρὸς Νεστόριον, ἡνίκα
κατήλθον οἱ ἐπτά πρὸς τὴν ἁγίαν Μα-
ρίαν. 992.
- Ε'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ, συνάξεων ἐπιτελουμέ-
νων, καθαιρεθέντος Νεστορίου. 996.
- ΣΤ'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Ἰωάννου Ἀντιο-
χείας ἀποσχίσαντος. 1001.
- Ζ'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ, πρὶν συσχεθῆναι ὑπὸ
τοῦ κόμητος, καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν φυλαχ-
θῆναι. 1005.

Η'. Λεῖπει.

- Θ'. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 1009.
- Ι'. Εἰς τὸ μυστικὸν δεῖπνον καὶ εἰς τὸν νιπτῆ-
ρα, τῇ ἁγίᾳ Πέμπτῃ. 1016.
- ΙΑ'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεο-
τόκον. 1029.

(Βλ. καὶ ὁμιλ. Δ'. σελ. 992).

- ΙΒ'. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ. 1040.
- ΙΓ'. Εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῶν Βαῶων, καὶ εἰς
τὸν πῶλον. 1049.
- ΙΔ'. Περὶ ἐξόδου ψυχῆς, καὶ περὶ τῆς δευτέρας
παρουσίας. 1072.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. 1089.
- ΙΣ'. Λεχθεῖσα ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ περὶ τῆς γενομένης ὁμονοίας
τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ κατὰ τοῦ δυσφήμου
Νεστορίου. 1096.
- ΙΖ'. Ἑρμηνεία εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀμπελῶ-
νος «Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἄν-
θρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα
πρῶτῃ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα αὐτοῦ». 1096.
- ΙΗ'. Προσφώνησις Α'. τοῖς Ταβαννησιώταις μο-
ναχοῖς περὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Κύρου καὶ
Ἰωάννου. 1100.
- Προσφώνησις Β'. περὶ τῶν αὐτῶν. 1101.
- Προσφώνησις Γ'. περὶ τῶν αὐτῶν. 1104.
- ΙΘ'. Λόγος στηλιτευτικὸς κατὰ Εὐνούχων. 1105.
- Κ'. Ἐκ τῆς πρώτης ὁμιλίας τῆς ὅτι οὐ χρὴ
λέγειν ἄνθρωπον Θεοφόρον, ἀλλὰ Θεὸν ἐναν-
θρώπησαντα, (τὸν Κύριον). 1109.
- ΚΑ'. Ἐκ τοῦ πρὸς Ἀλεξανδρέας προσφωνητικοῦ
λόγου περὶ πίστεως, μετὰ καὶ τεμαχίων
ἐξ ἄλλων λόγων. 1112.
- ΚΒ'. Ἐκ τῆς πρὸς Ἀλεξανδρεῖς ὁμιλίας. 1116.

Λόγος εἰς τὴν τελευταίαν τῶν ἁγίων τριῶν πα-
τρῶν καὶ τοῦ πανσόφου Δανιήλ. 1117.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ

Περὶ τῆς παναγίας Τριάδος ἐν κε-
φαλαίοις κ η'. 1120—1173.